



جمال شورشه (فیلمساز) | یادالله صمدی (فیلمساز) | محمد کاسبی (بازیگر) | رسول ملاقلی پور (فیلمساز) | شهریار بحرانی (فیلمساز) | پرویز شیخ طادی (فیلمساز) | داود میرباقری (فیلمساز) | جهانگیر الماسی (بازیگر) | پروانه معصومی (بازیگر) | مهدی ققیه (بازیگر) | ابراهیم حاتمی کیا (فیلمساز) | سلحشور (فیلمساز) | هادی محمدیان (کارگردان) | مجید مجیدی (فیلمساز) | شهید آوینی (فیلمساز) | جواد اردکانی (فیلمساز)

از ویژگی‌های این اثر سینمایی، بازسازی نزدیک به واقع فضای شهری و اجتماعی ایران در دهه‌های ۵۰ و ۶۰ شمسی است. شرایطی که بسیاری از حرفه‌ای‌های سینما و تلویزیون ما به خاطر گاف‌های بی در پی خود در بازنمایی محیط و حیات روزمره مردم در سال‌های نخست انقلاب دست انداخته می‌شوند.

دورود به سانسریفیوز تاریخ

بیماری و کاستی فرهنگی محسوب می‌شود. بخشی از گناه ناآشنایی نسل جدید با این قهرمان‌های حقیقی به گردن اهالی سینما و تلویزیون است که به جای پرداختن به تاریخ‌سازان اصلی ایران، بیشتر وقت و هنر و سرمایه خود را صرف هزاران موضوع بی‌اهمیت و گاه مخرب کردند. قهرمانان ملی، حکم شیرازه هویت یک جامعه را دارند. مردم یک جامعه هر قدر با اسوه‌ها و قهرمان‌های ملی خود بیشتر آشنا باشند، آن جامعه از گزند بحران‌های فرهنگی و اجتماعی بیشتر در امان می‌ماند. چرا که قهرمانان ملی، در واقع منابع اصلی ایجاد الگوی رفتاری و فرهنگی هستند. پس منتظر تماشای آثاری درخشان و تحول‌ساز در سراسر زندگی شهیدای انقلاب و دفاع مقدس می‌مانیم. فیلم «ایستاده در غبار» هم نمونه‌درخشان چنین فیلم‌هایی است.

بدون تردید فیلم «ایستاده در غبار» برای افرادی که از فضا و حال و هوای دفاع مقدس و ارزش‌ها دور هستند، جاذبه بیشتری دارد. تصویر بدون سقوط در افراق گویی و سلسلی‌گرایی و شعارزدگی، می‌تواند لذت تماشاشی یک دنیای بی‌نظیر را برای چنین افرادی فراهم نماید.

آن در هالیوود جلوه‌گر می‌شود عبور کرده و به قهرمان واقعی رسیده است. کارگردان در قبال موضوع خود بی‌طرف مانده است. چون نیازی در اینکه جانبداری کند نیست. خود موضوع به قدری بین و درخشان است که دیگر نیازی به بازی و بازسازی نیست. «ایستاده در غبار» از این منظر هم اهمیت دارد که می‌توان آن را همراه با فیلم «یادبگارد»، احیای فیلم‌های قهرمان محور در سینمای امروز ایران دانست. یکی از علل‌م و عوامل ضعف فروکاستی سینمای ایران طی ۱۸ سال گذشته، حذف قهرمان حقیقی از فیلم‌ها بوده است. آمریکایی‌ها، ملتی بی‌ریشه و بدون هویت هستند که با خلق قهرمان‌های جعلی و فانتزیک، روح حماسه و هویت و ملیت را به مردم خود می‌دمند. اما سینمای ما به رغم حضور و ظهور هزاران قهرمان مشهور و گمنام در طول تاریخ و به ویژه در ۳۷ سال اخیر، آنها را فراموش کرده است.

در شرایطی که اسطوره‌های جعلی هالیوود مثل جیمزباندو هری پاتر و بت من و سوپرمن و اسپایدرمن و سایر «من»‌ها، فضای رسانه‌ای جامعه ما را آلوده کرده‌اند، خلأ پرشدگی بیشتر مایه سرخوردگی و شکست و شرمندگی بود تا چیز دیگری. علاوه بر اینکه تعدادی از این هنرمندان محترم که احیاناً در ابتدا به صدور مانیفست‌های شداد و غلاظ در حوزه سینمایی دین داد و انقلابی هم مبادرت می‌ورزیدند به سرانجام‌های عبرت آموزی رسیدند. کسانی که روزگاری «توبه نصح» می‌ساخندند سر از «فریاد مورچگان» درآوردند و یا سازندگان «دو چشم بی‌سو» به «سکس و فلسفه» ور رسیدند. این‌ها البته نمونه‌های شاخصی بودند که ثبت شدند و به روشنی به چشم آمدند والا این وضعیت رقت بار به همین موارد شاخص و مشهود محدود نمی‌شود.

اینکه کسی یا جریانی فکر کند همین که احساس تکلیفی داشته باشد وبخواهد وارد جرگه فیلمسازی شود، همه الزامات فیلم بسازد و خواستش باشد که اینجا اتفاقاً خواستست صرف منجر به توانستن نیست و هزار نکته باریک‌تر از مو اینجااست باعث پدیدآمدن مضامین وضمین می‌شود که سالیهاست به طرز فجیعی در سینمای ایران با دارای ارزش‌های ابتدایی بصری دانست و در طول یک سال فعالیت سینمایی و تولید صدگانه فیلم تنها دو یا سه مورد فیلم یافت می‌شود که قابل تأمل و توجه باشد و اساساً ارزش نقد و نظر را نداشته باشدبه عبارت دیگر این تولیدات در عرصه تلوزیونی سینما و چه در نمایش کارون سینمایی و اساساً فرصت دیده شدن توسط مخاطب را پیدا نمی‌کنند که حالا بخواهند عطش زایی و برانگیختگی معنوی مردم را داشته باشند یا نداشته باشند!

چنین قهرمان‌هایی نه در انزوا و خلوت بلکه در کنار مردم و در کوران جامعه اتفاق می‌افتد. مهم‌ترین ویژگی این فیلم، انتخاب شخصیتی اسطوره‌ای و پرجاذبه به نام احمد متوسلیان است. شخصیتی که همه فراز و نشیب‌های زندگی‌اش، ارزش موقعیت‌های اجتماعی و جنگی تبدیل شدن به فیلم و داستان را دارد. حتی رفتارهای او، بدون هیچ اغراق و بازسازی و تصنع، وقتی در قاب تصویر یک فیلم قرار می‌گیرد، همه را مجذوب و متحیر خود می‌کند. مثل همان صحنه اول فیلم که در آن می‌بینیم، حاج احمد با شمایلی خاص و متفاوت، گوشه بی‌سیم را رو به آسمان می‌گیرد و به این ترتیب وارد صحنه یک نبرد خونین و تمام عیار می‌شود.

شهید آوینی سال‌ها قبل در یکی از نوشته‌های زیبای خود از دشواری نمایش مردان جبهه و جنگ در سینما نوشته بود. اینکه سینما به شخصیت‌های قهرمان برون گرا نیاز دارد و با این اوصاف، تلاش برای نمایش سیمای قهرمانانه از شخصیت‌هایی که منش آنها بسا قهرمان سینمایی مغایر است، نوعی چالش محسوب می‌شود. فیلم «ایستاده در غبار» بدون هیچ موضوع زائد و اضافه‌کاری، تنها با وفاداری به اصل واقعیت، توانسته این چالش را حل کند. این فیلم از قهرمان دروغین که مصداق تام



که راوی رشد و بلوغ بیشتر متوسلیان است، با یک نقش مایه خاص به تصویر کشیده شده است؛ هر بار، قد کشیدن و بزرگ‌تر شدن قهرمان فیلم



در قالب عبور او از میان مردم کوچه و بازار است، به این معنی که سلوک شخصیتی

تردید اگر کارگردانی خوب و برتر فیلم با چند لایه داستانی و اتفاقات دراماتیک بیشتری همراه می‌شد، ارزش هنری فیلم افزوده می‌شد.

می‌شوند، «ایستاده در غبار» به خوبی از پس این مهم برآمده و تصویری را از آدم‌ها، حوادث و سینما و تلویزیون ما به خاطر گاف‌های پیی در پی خود

ایران در دهه‌های ۵۰ و ۶۰ شمسی است. در شرایطی که بسیاری از حرفه‌ای‌های سینما و تلویزیون ما به خاطر گاف‌های پیی در پی خود ایران در دهه‌های ۵۰ و ۶۰ شمسی است. در شرایطی که بسیاری از حرفه‌ای‌های سینما و تلویزیون ما به خاطر گاف‌های پیی در پی خود جهان محسوب می‌شود که در آن مرز میان فیلم مستند و داستانی از بین رفته است. این فیلم سبک و سیاقی تازه را برای به تصویر کشیدن ماجراهای مربوط به انقلاب و جنگ تحمیلی درانداخته است. او پیش از این با سریال فاخر و دیدنی «آخرین روزهای زمستان» یک بار این سبک منحصر به فرد را تجربه کرده بود و حالا با اثر جدید خود، به بلوغ رسیده است.

جهان محسوب می‌شود که در آن مرز میان فیلم مستند و داستانی از بین رفته است. این فیلم سبک و سیاقی تازه را برای به تصویر کشیدن ماجراهای مربوط به انقلاب و جنگ تحمیلی درانداخته است. او پیش از این با سریال فاخر و دیدنی «آخرین روزهای زمستان» یک بار این سبک منحصر به فرد را تجربه کرده بود و حالا با اثر جدید خود، به بلوغ رسیده است.

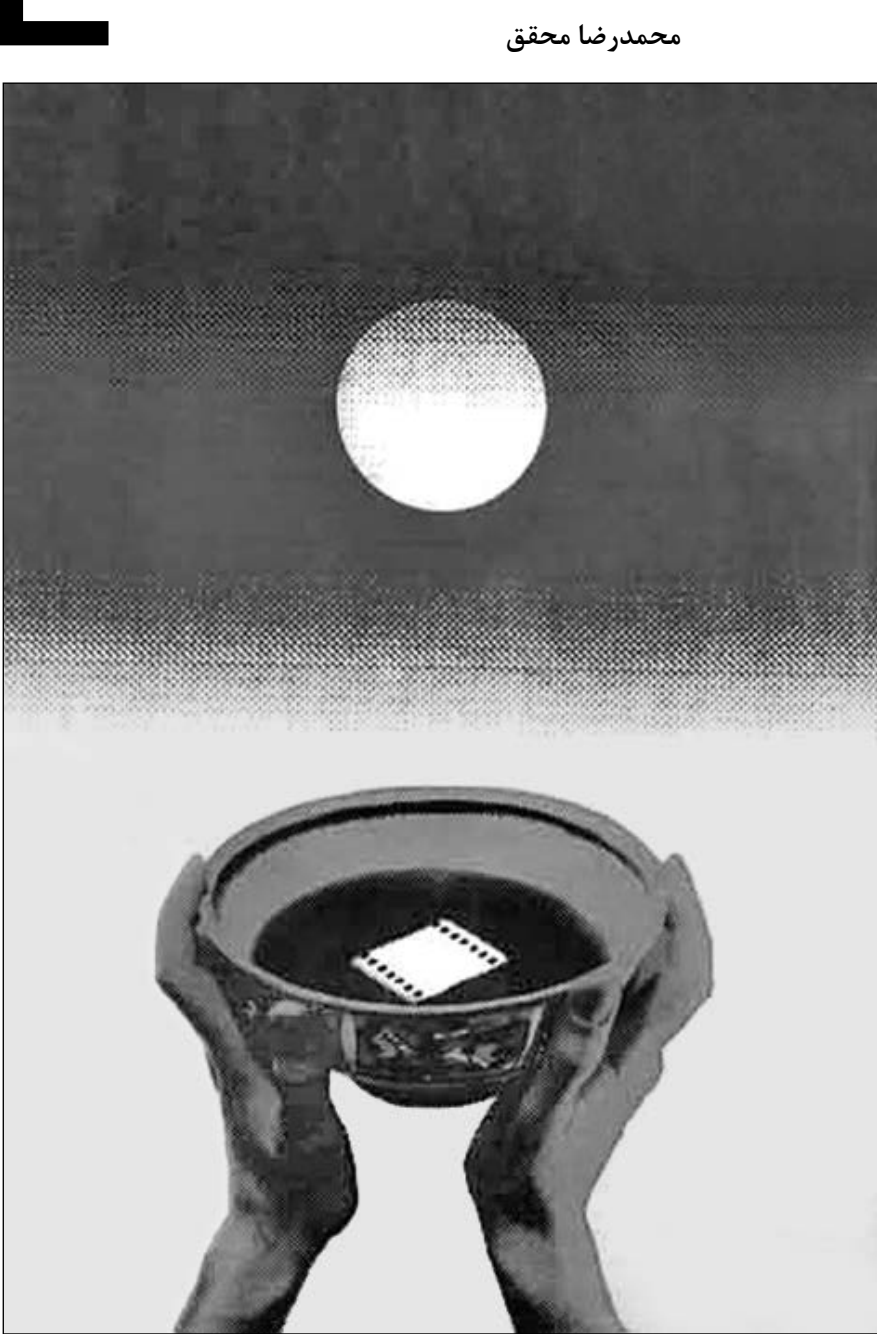
جهان محسوب می‌شود که در آن مرز میان فیلم مستند و داستانی از بین رفته است. این فیلم سبک و سیاقی تازه را برای به تصویر کشیدن ماجراهای مربوط به انقلاب و جنگ تحمیلی درانداخته است. او پیش از این با سریال فاخر و دیدنی «آخرین روزهای زمستان» یک بار این سبک منحصر به فرد را تجربه کرده بود و حالا با اثر جدید خود، به بلوغ رسیده است.

جهان محسوب می‌شود که در آن مرز میان فیلم مستند و داستانی از بین رفته است. این فیلم سبک و سیاقی تازه را برای به تصویر کشیدن ماجراهای مربوط به انقلاب و جنگ تحمیلی درانداخته است. او پیش از این با سریال فاخر و دیدنی «آخرین روزهای زمستان» یک بار این سبک منحصر به فرد را تجربه کرده بود و حالا با اثر جدید خود، به بلوغ رسیده است.

درنگی در مفهوم عطش معنویت و نقش هنر و رسانه در این حوزه

جذابیت در هنر و رسانه دینی؛ چرا و چگونه؟

سلوک هنری در مسیر حقیقت تعالی



سینمای دینی چندان فرقی با الهی و آسمانی است. براستی برآیند سینمای دینی - اگر قائل صحنه‌گذشتن و گردن نهادن بر آن‌ها دعوت می‌کنیم؟ نکته بسیار مهم در موضوع معنویت و عطش برانگیخته شده ناشی از آن، آن‌هم با رعایت اصول و استانداردهای فکری و ساخت و ساختاری وجود دارد بحث برآیند مفهومی و محتوایی و دستاورد اندیشگی هنر دینی و سینمای معنوی و اساساً هر محصول هنری و

رسانه‌ای مبتنی بر آموزه‌های الهی و آسمانی است. براستی برآیند سینمای دینی - اگر قائل صحنه‌گذشتن و گردن نهادن بر آن‌ها دعوت می‌کنیم؟ نکته بسیار مهم در موضوع معنویت و عطش برانگیخته شده ناشی از آن، آن‌هم با رعایت اصول و استانداردهای فکری و ساخت و ساختاری وجود دارد بحث برآیند مفهومی و محتوایی و دستاورد اندیشگی هنر دینی و سینمای معنوی و اساساً هر محصول هنری و

رسانه‌ای مبتنی بر آموزه‌های الهی و آسمانی است. براستی برآیند سینمای دینی - اگر قائل صحنه‌گذشتن و گردن نهادن بر آن‌ها دعوت می‌کنیم؟ نکته بسیار مهم در موضوع معنویت و عطش برانگیخته شده ناشی از آن، آن‌هم با رعایت اصول و استانداردهای فکری و ساخت و ساختاری وجود دارد بحث برآیند مفهومی و محتوایی و دستاورد اندیشگی هنر دینی و سینمای معنوی و اساساً هر محصول هنری و

یکی از دستاوردهای هنر و رسانه در جهان امروز عطشی است که می‌تواند در مخاطب خود بیافریند. عطشی که گاه حقیقی و گاه کاذب است. گاه بسان واقعیتی برآمده از فطرت و عمق انسانیت و گاه سربازی ناشی از توهما و القانات شیطانی است. رسانه ابزاری است که می‌تواند چونان چاقویی در دست طبیب به احیای بیمار منتهی شود یا در دست زنگی مست هم به خود و به دیگران آسیب‌هایی جبران‌ناپذیر برساند. عطش معنویت یکی از دستاوردهای مهمی است که می‌تواند در هنر متعالی و رسانه‌های امعهد دنبال شود و به منصف ظهور و بروز برسد. رسانه برای ایجاد این حس در مخاطب خود بایستی دو نکته مهم و اساسی و دو میدان فراخ و البته سهل و متنوع را به خوبی بازشناسد و از آن بهره گیرد. یکی نزدیک شدن به معنویت و حقیقت و مصادیق درست و اصیل آن و دیگری شناخت مؤلفه‌ها و ویژگی‌های کار هنری و رسانه‌ای؛ به نحوی که بتواند به عنصرجذابیت نزدیک شده و در مخاطب اثرگذاری داشته باشد که اگر چنین زمینه و بستری فراهم نشود آن نکته معرفتی هرچقدر هم که مهم و بزرگ باشد، هدر خواهد شد. مسیر اثرگذاری مسیری سخت و پیچیده‌ای است و انگاره‌ها و تئوری‌های بسیاری برایش ساخته و پرداخته شده است.

یک گروه معتقدند باید برای ارزش‌های دینی و انسانی و معارف معنوی، جذابیت آفرینی کرد و وقتی از جذابیت حرف می‌زنند در واقع برآنند تا چیزی که به عنوان عنصر جذاب در هنر و

یکی از دستاوردهای هنر و رسانه در جهان امروز عطشی است که می‌تواند در مخاطب خود بیافریند. عطشی که گاه حقیقی و گاه کاذب است. گاه بسان واقعیتی برآمده از فطرت و عمق انسانیت و گاه سربازی ناشی از توهما و القانات شیطانی است. رسانه ابزاری است که می‌تواند چونان چاقویی در دست طبیب به احیای بیمار منتهی شود یا در دست زنگی مست هم به خود و به دیگران آسیب‌هایی جبران‌ناپذیر برساند. عطش معنویت یکی از دستاوردهای مهمی است که می‌تواند در هنر متعالی و رسانه‌های امعهد دنبال شود و به منصف ظهور و بروز برسد. رسانه برای ایجاد این حس در مخاطب خود بایستی دو نکته مهم و اساسی و دو میدان فراخ و البته سهل و متنوع را به خوبی بازشناسد و از آن بهره گیرد. یکی نزدیک شدن به معنویت و حقیقت و مصادیق درست و اصیل آن و دیگری شناخت مؤلفه‌ها و ویژگی‌های کار هنری و رسانه‌ای؛ به نحوی که بتواند به عنصرجذابیت نزدیک شده و در مخاطب اثرگذاری داشته باشد که اگر چنین زمینه و بستری فراهم نشود آن نکته معرفتی هرچقدر هم که مهم و بزرگ باشد، هدر خواهد شد. مسیر اثرگذاری مسیری سخت و پیچیده‌ای است و انگاره‌ها و تئوری‌های بسیاری برایش ساخته و پرداخته شده است.

یک گروه معتقدند باید برای ارزش‌های دینی و انسانی و معارف معنوی، جذابیت آفرینی کرد و وقتی از جذابیت حرف می‌زنند در واقع برآنند تا چیزی که به عنوان عنصر جذاب در هنر و